

enkelte virksomhed. Det, det drejer sig om i dag, er en lov, som styrker og udbygger arbejdsmiljølovgivningsområdet forstået på den måde, at farlige stoffer generelt, når det har vist sig, at der er alternativer, skal ud af markedet og derfor ikke kan benyttes. Og det mener vi er utrolig vigtigt, især når det drejer sig om de klorerede opløsningsmidler. Det er noget, der skal væk fra produktionen.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

For god ordens skyld skal jeg sige til hr. Bent Hindrup Andersen, at udlægningen af SF's holdning til markedsøkonomien måske var en smule upræcis. Det er ganske rigtigt, at vi ønsker at bruge afgifter som et led i arbejdet for at styre markedet. Vi mener faktisk, at det politiske niveau skal gøre sig til herre over markedsøkonomien i stedet for, som det alt for ofte er i dag, at det er markedet, der styrer det politiske niveau. Derfor synes vi selvfølgelig, der er et perspektiv, om end meget begrænset, i at tage hul på sådan en reform.

Og så skal jeg også sige til hr. Bent Hindrup Andersen, at vi er helt enige i, at den afgiftsstørrelse, der er foreslået her, har en relativ lille virkning på forbruget, og derfor havde vi gerne set, at den var større. Det er den altså ikke i første omgang, men der vil jo være en mulighed for, hvis det viser sig, at forbrugspåvirkningen er for ringe, at tage en diskussion med de partier, som står bag forslaget, om, hvorvidt den skulle hæves.

Endelig er vi meget enige i, at når der er farlige stoffer, bør de forbydes, især når der findes substitutionsmuligheder. Men hr. Bent Hindrup Andersen ved udmærket, at det nogle gange er svært at komme igennem med, og derfor kan det være et skridt i den rigtige retning at bruge de grønne afgifter som et led i sådan en udfasningsstrategi.

Derfor er vi selvfølgelig også helt enige i den bemærkning, der er kommet ind i fremsættelsestalen, om, at hvis ikke det her virker godt nok, vil det være fornuftigt at undersøge mulighederne for, også under hensyn til de EU-regler, vi jo desværre er underlagt på det her område, at få lavet en egentlig udfasning. Det kan man så kalde en stramning, som hr. Bent Hindrup Andersen gør; jeg synes nu, det er et voldsomt ord i forhold til et løfte om at undersøge noget i en fremsættelsestale. Men vi er helt enige i formuleringen.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Med hensyn til det, hr. Bent Hindrup Andersens sagde, vil jeg sige, at vi gerne vil være positive og prøve at finde nogle modeller, men hr. Hindrup Andersen må da være enig med mig i, at der er ikke noget farligt ved f.eks. at bruge klorerede opløsningsmidler, hvis det sker i et lukket kredsløb. Og man bliver da nødt til på en eller anden måde at sørge for at have en argumentation. Altså, hvad handler det om? Handler det om noget, der er farligt for f.eks. vandmiljøet? Det tror jeg vi er enige om at det er.

Så må vi da også se individuelt på det. Vi bliver nødt til at sige, at virksomhederne skal bruge en bedre teknologi, og de skal, hvis der findes andre stoffer, bruge dem. Men derfra og så til et totalt forbud i Danmark efter år et eller andet tror jeg altså er at være for absolut.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Til fru Hanne Severinsen vil jeg sige, at det jo selvfølgelig er sådan, at selv om der findes alternativer til giftige stoffer, er der altid en risiko ved at have med dem at gøre, og det er unødvendigt. Vi mener, at alt, hvad der er afgift, skal ud af produktionen, hvis det ikke er nødvendigt, for det udgør en fare både for det omgivende miljø og for arbejdsmiljøet.

Det kan heller ikke være meningen, at et arbejde skal foretages i dykkerdragter alle mulige steder. Det skal selvfølgelig være sådan, at et arbejde skal kunne foretages i så naturlige omgivelser som overhovedet muligt, for det er jo også en del af hverdagen, at man ikke skal pakkes ind og beskyttes mod tingene.

Derfor mener vi, at når der findes alternativer, og især når det drejer sig om så flygtige stoffer som klorerede opløsningsmidler, skal de ud af miljøet.

(Kort bemærkning).

Jens Løgstrup Madsen (V):

Jeg vil godt sige til hr. Bent Hindrup Andersen, at jeg håber da, at vi kan være enige om, at hvis man udsættes for et stof, fordi man arbejder med det, kan det også være farligt, selv om der er en substitutionsmulighed. Altså det, der kan ske, er, at hvis man har et lukket kredsløb og så skifter over til et stof, som man siger er mindre farligt, kan der også være en stor fare ved det, hvis man kan blive udsat for det. Det, der jo nogle steder kan ske, er, at hvis man fra at bruge